वेदिवचापि विप्रोऽस्य लोभात् कृवा प्रतिग्रहं। विनाशं व्रज्ञति चिप्रमामपात्रमिवाम्भिम ॥ १७१ ॥ मोमविक्रियणे विष्ठा भिषते पूर्यशोणितं। नष्टं देवलके दत्तमप्रतिष्ठं तु वार्डुषौ ॥ १८० ॥ यत् तु वाणिजिके दत्तं नेक् नामुत्र तद्भवेत्। भस्मनीव इतं क्वां तथा पौनर्भवे दिते ॥ १६१ ॥ इतरेषु वयांत्रयेषु यथोदिष्टिघसाधुषु। मेद्रोऽसृङ्गांसमज्जास्यि वद्त्यन्नं मनोषिणाः॥ १८५॥ श्रपांत्रयोपक्ता पंत्तिः पाव्यते येदिजोत्तमः। तानिबोधत कात्स्येन दिजाय्यान् पंतिपावनान्॥ १८३॥ अग्राः मर्व्वेषु वेदेषु मर्व्वप्रवचनेषु च। श्रोत्रियान्वयजाश्चेव विज्ञेयाः पंतितपावनाः ॥ १८४॥ त्रिणाचिकेतः पञ्चाग्निस्त्रिस्पर्धाः षउङ्गवित्। ब्रक्तिद्यात्मसन्तानो ज्येष्ठसामग एव च ॥ १६५॥ वेदार्यावत् प्रवक्ता च ब्रक्तचारो सक्सदः। शतायुश्चेव विज्ञेया ब्राव्सणाः पंतिपावनाः ॥ १ द ६ ॥ पूर्विगुरपरेगुर्वा श्राडकम्माणुपस्थित। निमत्वयेत त्रावरान् सम्यग्विप्रान् यथोदितान् ॥ १६७॥